

4. Процеси управління проектами : навч.-метод. посіб. / М.В. Гриньова, Н.М. Сас. – К.: Полтава : ПНПУ, 2012. – 196 с.
5. Тянь Р.Б. Управління проектами [Текст] : підручник / Р.Б. Тянь, Б.І. Холод, В.А. Ткаченко. – Київ: Центр навчальної літератури, 2003. – 224 с.

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ХІМІЇ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

Поцяпун В.В.

(Полтава, Україна)

Методика навчання хімії – педагогічна наука, що вивчає зміст курсу хімії і закономірності його засвоєння учнями [1, с. 25].

Методика викладання хімії у вищих навчальних закладах (ВНЗ) як галузь педагогічної науки своїм народженням зобов'язана стрімким процесам перебудови структури й змісту навчальних хімічних дисциплін та методів їх викладання, що розпочалися в останню чверть ХХ ст. Поступовий перехід в Україні на двоступеневу вищу освіту, тенденції в реорганізації унітарної вищої освіти в змішану та незабаром бінарну, характерну для Західної Європи, переведення середніх спеціальних навчальних закладів (технікумів, медичних, педагогічних училищ тощо) в ранг вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації призвели до перегляду змісту, форм і методів навчання хімічних дисциплін ВНЗ, кількість яких змінилась адекватно соціальному замовленню суспільства [2, с. 12].

Суть методики навчання хімії як науки полягає у виявленні закономірності процесу навчання хімії. Основні компоненти цього процесу такі: цілі навчання, зміст, методи, форми і засоби, діяльність вчителя і учнів. Функція методики хімії полягає в знаходженні оптимальних шляхів засвоєння учнями середньої школи основних фактів, понять, законів і теорій, їх вираження у специфічній для хімії термінології.

Спираючись на найважливіші висновки, принципи і закономірності дидактики, методика вирішує найважливіші завдання розвиваючого і виховного навчання хімії, приділяє велику увагу проблемі політехнічної освіти і профорієнтації учнів. Методика, так само як і дидактика, розглядає питання розвитку навчально-пізнавальної діяльності учнів і формування діалектико-матеріалістичного світогляду.

На відміну від дидактики методика хімії має специфічні закономірності, які визначаються змістом і структурою науки хімії та навчального предмета, а також особливостями процесу пізнання і навчання хімії в школі. Прикладом такої закономірності може бути тенденція до зміщення найважливіших теоретичних знань шкільного курсу хімії на більш ранні етапи навчання. Це стало можливо завдяки здатності сучасних учнів до швидкого засвоєння наукової інформації, її аналізу і переробці.

Методика навчання хімії вирішує три основні завдання: чому вчити, як вчити і як вчитися [3, с. 10].

Перше завдання визначається відбором матеріалу для шкільного курсу хімії. При цьому враховується логіка розвитку хімічної науки і її історії, психолого-педагогічні умови, а також встановлюється співвідношення теоретичного і фактичного матеріалу.

Друге завдання пов'язана з викладанням хімії.

Викладання – це діяльність вчителя, спрямована на передачу хімічної інформації учням, організацію навчального процесу, керівництво їх пізнавальною діяльністю, прищеплення практичних навичок, розвиток творчих здібностей та формування основ наукового світогляду.

Третє завдання впливає з принципу «вчити вчитися»: як найбільш ефективно допомогти учням займатися. Це завдання пов'язана з розвитком мислення учнів і полягає в навчанні їх оптимальним способам переробки хімічної інформації, що

надходить від учителя або іншого джерела знань (книга, кіно, радіо, телебачення). Управління пізнавальною діяльністю учнів – складний процес, що вимагає від вчителя хімії використання всіх засобів навчального впливу на учнів.

Отже, методика навчання хімії є однією з основних дисциплін для майбутнього вчителя хімії, тому що вирішує три головні питання навчання: чому вчити, як вчити і як вчитися.

Список використаних джерел:

1. Методика преподавания химии : Пособие для студентов пед. ин-тов по хим. и биол. специальностям / Под ред. Н.Е. Кузнецовой. – М.: Просвещение, 1984. – 415 с.
2. Максимов О.С. Методика викладання хімії у вищих навчальних закладах : Підруч. для студентів хім. спеціальностей вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації. – Мелітополь, 2014. – 91 с.
3. Шиян Н.І. Шкільний курс хімії та методика його викладання: Навчальний посібник. – Полтава, 2002. – 299 с.

СТВОРЕННЯ ДИДАКТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ ЗА ДОПОМОГОЮ СУЧАСНИХ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ

Поцяпун В.В.
(Полтава, Україна)

Науковий керівник – Кононець Н.В., доктор педагогічних наук, асистент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А.Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

Дидактичний матеріал – це особливий тип навчальних посібників, переважно наочних: карти, таблиці, набори карток з текстом, цифрами або малюнками, реактиви, рослини, тварини і т.д., в тому числі матеріали, створені на базі інформаційних технологій, які роздають для самостійної роботи на аудиторних заняттях і вдома або демонструються педагогом перед усім класом (групою). У якості найбільш значущих принципів навчання, що реалізуються при розробці дидактичних матеріалів, хотілося б виділити наступні:

– принцип доступності (дидактичні матеріали підбираються вчителем відповідно до досягнутого рівня учнів);

– принцип самостійної діяльності (робота з дидактичними матеріалами здійснюється самостійно);

– принцип індивідуальної спрямованості (робота з дидактичними матеріалами здійснюється в індивідуальному темпі, складність і вид матеріалів може підбиратися також індивідуально);

– принципи наочності і моделювання (оскільки наочно-образні компоненти мислення відіграють виключно важливу роль в житті людини, використання їх у навчанні виявляється надзвичайно ефективним);

– принцип міцності (пам'ять людини має вибіркового характеру: чим важливіший, цікавіший і різноманітніший матеріал, тим міцніше він закріплюється і довше зберігається, тому практичне використання отриманих знань і умінь, що є ефективним способом продовження їх засвоєння, в умовах ігрового комп'ютерного середовища сприяє їх кращому закріпленню);

– принцип пізнавальної мотивації;

– принцип проблемності (в ході роботи учень повинен вирішити конкретну дидактичну проблему, використовуючи для цього свої знання, вміння та навички);